

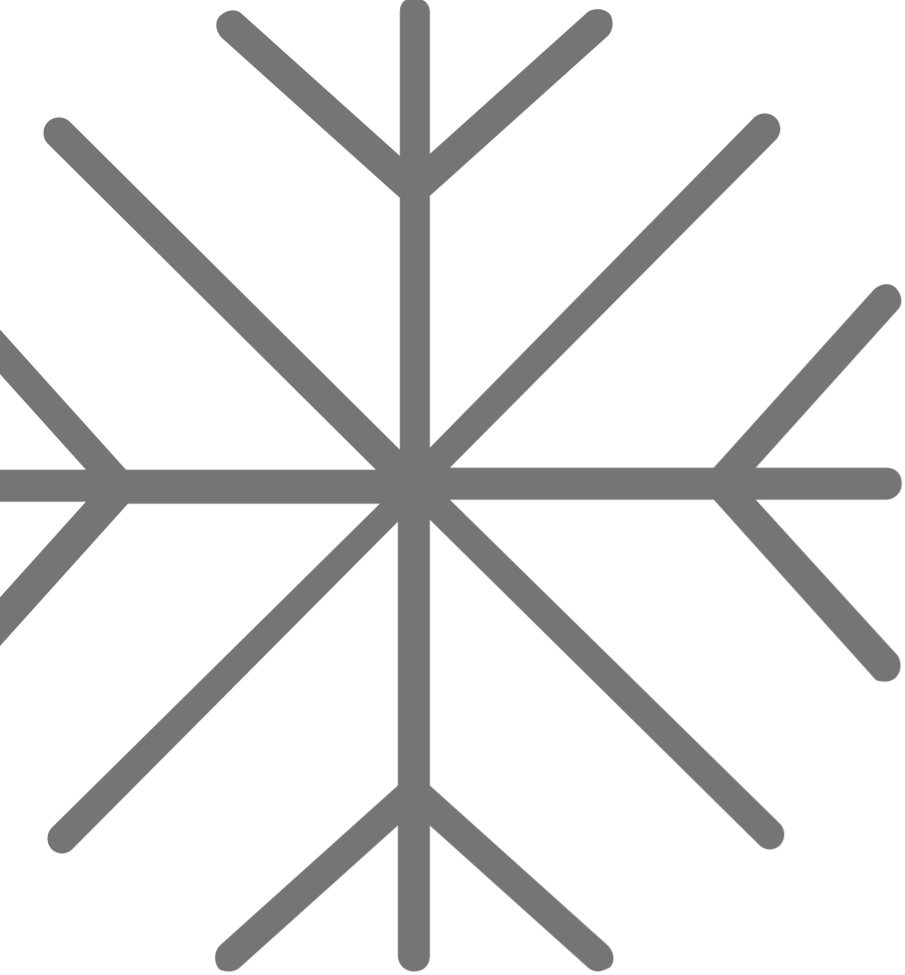

MERIDIANAS

VIMS MOKYKLOS BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS

2022 m. žiema, Nr. 15

Šviesaus švenčių laukimo!

skaitykite:

MOKYTOJAS KITU KAMPU: INGA	P. 3
MOKINYS KITU KAMPU: GUSTĖ	P. 5
TOLIMAS/ARTIMAS ADVENTAS	P. 8
REGRETTING YOU	P. 9
NEGALIMA PAMIRŠTI	P. 10
TRUMPAM Į AZIJĄ	P. 11
METALLICA	P. 12
2023 HOROSKOPAI	P. 13
KALEIDOSKOPAS	P. 15

Viršeliui panaudota Kati Boden nuotrauka „Three religions under a single roof“

MOKYTOJAS KITU KAMPU: INGA

Kalbino ir užrašė Viltė Jokubauskytė

Sveiki, mokytoja! Kada pradėjote piešti? Ar nuo mažens žinojote, kad ateitį norite sieti su menu?

Piešti ir tapyti pradėjau tik 23 metų. Lankiau mergaičių chorą „Liepaitės“, repeticijos vyko ant Tauro kalno, ten buvusiuose Profsajungos rūmuose buvo įsikūrusi ir žymaus tapytojo Rimanto Bičiūno studija. Vieną dieną pasibeldžiau į duris ir ... ten pirmą kartą pajaučiau aliejinių dažų kvapą, išgirdau maestro Bičiūno pasakojimus, kurie mane „užbūrė“. Tuo metu Vilniaus pedagoginiame institute baigiau chemijos-taikomųjų darbų specialybę, bet gavau dailės mokytojos darbo pasiūlymą. Tuomet supratau, kad labai noriu tapyti ir turiu mokytis! Metus ruošiausi ir įstojau į Dailės akademiją, dailės mokytojo specialybę.

Matėme, kad parduodate savo kūrinius. Kur ir kada kuriate, kokias priemones naudojate? Be ko negalėtumėte išsiversti kūrybos proceso metu?

Kūriu paveikslus aliejinių dažų technika. Tapau namuose ir sodyboje. Kūrybos proceso metu negalėčiau išsiversti be muzikos ir atsiribojimo nuo aplinkos (turiu būti viena, nieks neturi trukdyti)

Kokios temos atskleidžiamos Jūsų kūrinuose? Iš kur semiatės įkvėpimo?

Įkvėpimą suteikia pats gyvenimas, patirtis... O temos - svarbiausios man gyvenimo vertybės: pasitikėjimas, meilė, kančia, laisvė.

Kodėl pasirinkote būtent dailės mokytojos profesiją?

Dailės mokytojo profesija pati „atėjo“ pas mane, ji atėjo kartu su meile tapybai.

Kokia yra Jūsų mėgstamiausia meno srovė? Kodėl?

Mėgstamiausios meno srovės neturiu, myliu viską, kur yra jausmo gylis ir kur sustojus prie paveikslo yra apie ką susimąstyti.

Kokie bruožai yra svarbiausi dailininkui?

Dailininkas yra toks pats žmogus, kaip ir visi :), ir mėgstu frazę: „Talentas - tai 10 proc., o visa kita tai - darbas“

Kaip apibūdintumėte savo studijų metus, kokias kūrybos veiklas išbandėte?

Studijos metus dailės akademijoje prisimenu, kaip pačius nuostabiausius gyvenimo metus!

Ką mėgstate veikti per atostogas, vasarą? Kuo užsiimate be dailės ir mokyklos?

Atostogų metu mūsų šeima keliauja kemperiu po įvairiausias šalis. Aplankome jūras, kalnus, o miestuose - muziejus, parodas. Ten, kur kemperis nepravažiuoja - pralėkiame motoroleriu.

Jeigu galėtumėte apsigyventi užsienio šalyje, kokią šalį pasirinktumėte?

Pasirinkčiau Madagaskaro salą.

Kokio žemyno/šalies kultūra jus labiausiai stebina, kodėl?

Man labai patinka senovės indėnų kultūra, jų šamaniškos apeigos, drąsa, papuošalai, nuostabūs piešiniai, ornamentai.

MOKINYS KITU KAMPU: GUSTĖ

Kalbino ir užrašė Patricia Vosyliūtė

Labas, Guste! Visi puikiai žino, jog dalyvauji daugelyje mokyklos veiklų, olimpiadų, rašai straipsnius VIMS laikraštyje ir esi viena iš geriausiai besimokančių mokinių VIMS mokykloje. Ne paslaptis, kad skaitai labai daug knygų, todėl kokią knygą galėtum skaityti milijonus kartų ir ji vis tiek neatsibostų?

Man niekada nenusibostų skaityti „Trolių Mumių“ knygas – aš jas labai mėgstu nuo vaikystės ir jose aprašomas pasaulis bei atmosfera sušildo man širdį ir pradžiugina. Be to, po kiekvieno skaitymo šiose istorijose gali išvelgti ką nors naujo, atrasti naujų detalių. Prie šių knygų sugrįžtu ne dėl jų siužeto, o mielų, nostalgiskų veikėjų ir kuriamos aplinkos.

Jeigu turėtum tik vieną dieną gyventi, ką darytum pirmiausia ir kodėl?

Jei turėčiau vieną dieną gyventi, norėčiau daryti viską, kad nesielvartaučiau dėl ateinančio likimo – juokauti su šeima ir draugais, šokti pagal savo mėgstamiausias dainas ir paskutinį kartą išsikepti pyragą. Tačiau abejoju, ar man pavyktų tai padaryti – gal savo paskutinę gyvenimo dieną praleisčiau tiesiog gulėdama ir spoksodama į lubas. Kol nesi pakliuvęs į tokią situaciją, tol negali žinoti, kaip su ja susitaikysi.

Kokioje vietoje jautiesi labiausiai savimi?

Tai yra labai įprastas atsakymas, bet aš geriausiai jaučiuosi savo kambaryje – ten aš galiu daryti viską, kas man labiausiai patinka ir nesibaiminti, kad kas nors į mane keistai dirstelės. Taip pat neseniai suvokiau, kad savimi jaučiuosi koncertuose – kai aplinkui yra pilna gerai nusiteikusių žmonių, susirinkusių smagiai praleisti laiką, aš jaučiuosi taip pat.

Kokia tavo mėgstamiausia ar dažniausiai kartojama frazė?

Nors kartais tu įsikandi kokią nors frazę, ji greitai būna pakeičiama kita. Todėl aš tokios mėgstamiausios frazės ir neturiu. Turbūt vieninteliai žmonės, kurie prie vienos frazės prisiriša visam laikui, yra filmukų veikėjai:).

Koks tavo svajonių darbas?

Jeigu galėčiau pasirinkti bet kokį darbą, neatsižvelgiant į tai, ar jis man labai padės pragyventi, norėčiau tapti vertėja. Manau, kad versdamas knygą tu gali su ja sudaryti ypatingą ryšį, išnagrinėti kiekvieną detalę ir taip pat palaužyti galvą bandydamas išversti tik tai kalbai būdingus subtilius sakinius. Taip pat šį darbą būtų patogiu dirbti iš namų, o man tai patinka.

Ar tu esi tas žmogus, kuris labai lengvai atsikelia ryte, ar tau reikia kelių žadintuvų?

Aš rytais neturiu daug energijos ir tikrai neatsikeliu nuo pirmo žadintuvo. Labai norėčiau pakeisti savo įprotį laisvadieniais keltis vėlai, tačiau tai tiesiog neįmanoma! Aš visada įgaunu daugiausiai energijos ir įkvėpimo, kai ateina vakaras. Tai yra gana keista, nes man labiau patinka diena negu naktis!

Ką darytum, jeigu laimėtum loteriją?

Jei laimėčiau loteriją, turbūt, dalį laimėtų pinigų paaukočiau įvairioms labdaros akcijoms, nes joms tikrai jų reikia labiau negu man. Likusią dalį saugiai pasidėčiau ir, laikui bėgant, sugalvočiau, ką su ja daryti.

Kokia šalis labiausiai patiko, kurioje buvai, ir kokią šalį dar norėtum pamatyti?

Man labai patiko apsilankyti Šveicarijoje ir Austrijoje – ten aš daugiausiai vaikščiojau po kalnus, kurie yra išties įspūdingi. Atsiminimus dar labiau pagilina tai, kad keliavau automobiliu. Aš labai norėčiau aplankyti Islandiją, nes, atrodo, kad pasivaikščiojimai joje būtų nepakartojami, ir, kiek girdėjau, tai yra labai rami ir tolerantiška valstybė – pasirodo, ten net nėra uodų! Niekada nesu išvykusi už Europos ribų, todėl taip pat būtų įdomu aplankyti ir kokią nors tolimesnę šalį.

Koks filmo ar knygos personažas labiausiai primena tave?

Tai yra gana sudėtingas klausimas, nes labai retai matau veikėjus, kurie primena mane – šiek tiek pavydžiu tiems, kurie atranda ryšį su daugybe personažų. Tačiau jeigu reikėtų pasirinkti vieną, tai, turbūt, būtų Todas Andersonas iš „Mirusių poetų draugijos“ (tai yra vienas iš mano mėgstamiausių filmų!) – jis, kaip ir aš, yra uždaras, jautrus, ne per daug mėgstantis dalintis apie save ar apie savo kūrybą. Dar šiek tiek savęs matau Vailene van Eke iš „Šešeto varnų“ – aš taip pat nesu labai stiprus ir šaltakraujiškas žmogus, tačiau, kai to labai reikia, galiu susiimti ir įveikti save.

Ar buvo tokia situacija, kai tikrai išėjai iš savo komforto zonos?

Man nėra lengva susitaikyti su pokyčiais, todėl aš išeinu iš komforto zonos kas kartą, kai aš esu įstumiami į bet kokią naują, stresą varančią situaciją. Tačiau tokios situacijos man padeda tobulėti ir įgyti daugiau drąsos, tai stengiuosi per daug joms nesipriešinti.

Jeigu galėtum grįžti į bet kurį savo amžių, kokį pasirinktum ir kodėl?

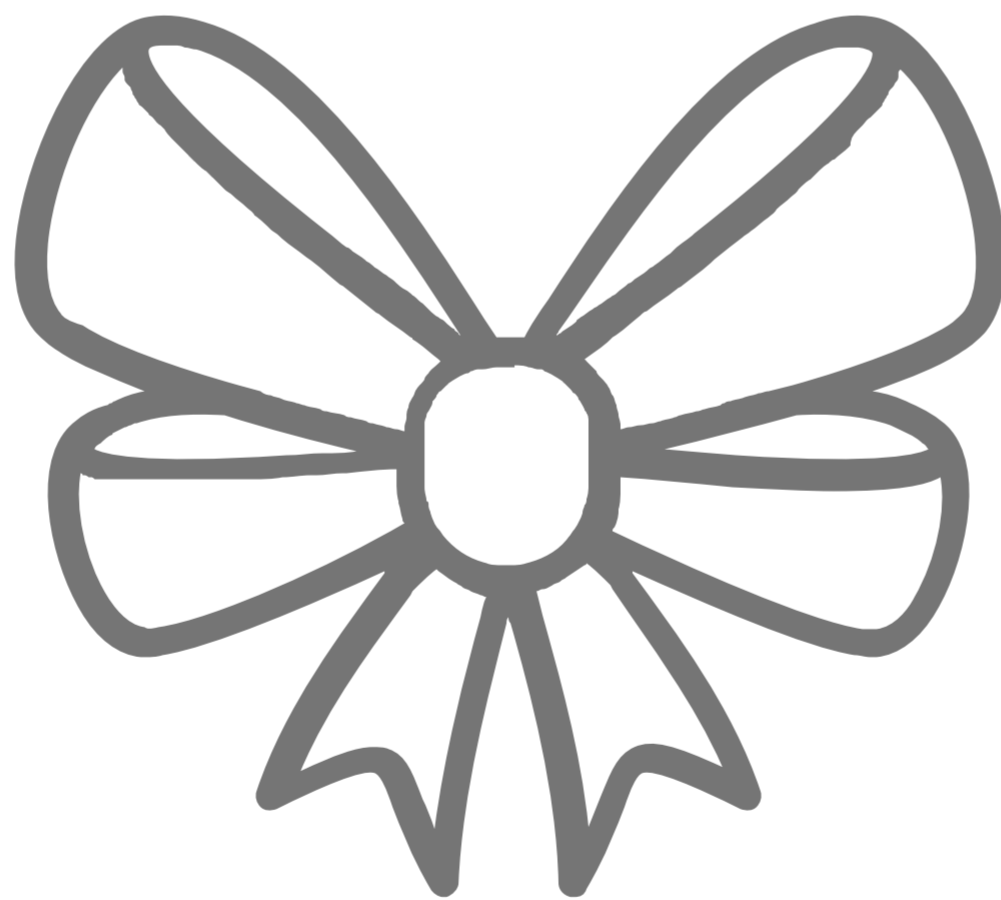
Kad ir kaip tai yra keista, norėčiau sugrįžti į laikus, kai buvau kūdikis – tokiam amžiuje tu neturi jokių atsakomybių ir net nesuvoki, kad egzistuoji. Kadangi absoliučiai neatsimenu, koks tai yra jausmas, norėčiau tapti vienerių metų amžiaus ir atsipūsti nuo visų darbų ir nemalonių minčių.

Ar esi kada nors pažeidus kokias nors taisykles? Jei taip, kokias pažeidei ir ar buvai „prigauta“?

Nemanau, kad kada nors esu savo noru pažeidusi taisykles – retai turiu tam progų ir tiesiog nemanau, kad tai yra labai verta. Kartą esu pažeidusi taisyklę vien dėl savo pačios neatidumo – perėjau per gatvę, kol degė raudona šviesa ir mašina vos spėjo sustabdyti prieš mane. Todėl gal kartais paisyti taisyklių nėra taip nevykėliška:).

Koks įsimintiniausias prisiminimas iš vaikystės?

Tiesą sakant, neturiu vieno konkretaus mėgstamiausio prisiminimo. Galbūt dalykai, kurie man labiausiai asocijuojasi su vaikyste, yra kelionės, Kalėdų šventimas, dainos, kurios nuolat grodavo tėčio mašinoje, Troliai Mumiai, Enidos Blaiton knygos, studijų „Ghibli“ ir „Aardman“ filmukai ir daug kitų smulkmenų.

TOLIMAS/ARTIMAS ADVENTAS

Karolina Andziulytė

Kuo labiau artėja žiema, tuo labiau niūrėja dienos. Nespėja išaušti – ir vėl temsta. Žmonės apima keistas jausmas, atrodo, kad saulė kartą nusileis ir daugiau nebepasirodys. Vis tik šis tamsos kupinas laikotarpis savyje neša ir labai daug šviesos. Advento pradžia žmonės laiko lapkričio 30-ą, šv. Andriejaus dieną arba ketvirtą sekmadienį iki Kalėdų. Tą dieną mūsų protėviai atlikdavo apeigas, turinčias nulemti ateinančių metų derlių. Ypač daug kas burdavo, norėdami sužinoti, kas laukia kitais metais. Andriejaus dienos būrimus kartodavo ir Kūčių, ir Naujųjų metų naktį.

Šių dienų žmonės Adventą mini kitaip nei mūsų protėviai, laikosi kitokių tradicijų. Tik ar visų tradicijų prasmę žinome? Ar tikrai suvokiame, kam skirtas Advento vainikas?

Advento kalendorius – bene gajausia advento laikotarpio tradicija, kuri išlikusi iki mūsų dienų. Kone kiekvienuose namuose dienas iki Šv. Kalėdų padeda skaičiuoti šokoladu ir kitais gardesiais kvėpiantys kalendoriai. Šis kalendorius turi 24 langelius, kurie po vieną atveriami kiekvieną Advento dieną vis labiau artina prie gražiausių švenčių. Toks kalendorius išpopuliarėjo tik XIX–XX a.

Advento vainikas yra viena svarbiausių šio laikotarpio tradicijų. Mūsų šalyje ji pradėjo populiarėti nuo 1990 m., o atkeliavo iš Vakarų Europos, kur šaknis įleido gerokai anksčiau. Pirmasis advento vainikas buvo uždegtas XIX amžiuje Hamburge. Čia, uostamiestyje, buvo galybė našlaičių vaikų, elgetavusių gatvėse. Vienas jaunas pastorius juos pradėjo rinkti ir suteikė tiems vaikams svarbiausius dalykus – pastogę bei maisto.

1838 m. advento laikotarpiu pastorius troško, kad vaikai šį metą pajustų kuo stipriau, todėl sumanė, jog nuo pat gruodžio pirmosios kiekvienas berniukas uždegtų po spalvotą žvakę. O štai vienas pastoriaus draugas pagamino medinį ratą žvakutėms sudėti. Ne paslaptis, jog sudėjus ant jo žvakutes jis tapo panašus į tikrą tikriausią šviesos vainiką. Vaikams tai neabejotinai labai patiko, o 1851 m. tokį vainiką imta puošti gyvybę simbolizuojančiomis eglišakėmis.

Nereikia nė sakyti, jog tokia graži tradicija ir tas žvakių vainikas patiko visiems, tad ši idėja persikėlė ir į šeimas. Tačiau čia iškilo problema – tikrai ne visi namai galėjo talpinti didžiulius vainikus su 24 žvakėmis. Tad ilgainiui pats vainikas gerokai sumažėjo ir ant jo liko tik keturios žvakės, žyminčios keturis advento sekmadienius. Tiesa, žvakės turėjo būti atitinkamų spalvų – trys violetinės, o vieną – rožinė. Toks reikalavimas likęs ir iki šiol.

Ką simbolizuoja šis vainikas? Pirmiausia, jis yra apskritimo formos, o pastaroji nuo seno siejama su vienybe bei amžinybe, negęstančia saule ir metiniu jos ciklu. Tradiciškai Advento vainikas turi būti puošiamas eglės arba pušies šakomis – šios simbolizuoja viltį ir nesibaigiantį, amžiną gyvenimą. Pagal senąsias tradicijas advento vainiką turėtų puošti ir raudonos arba violetinės spalvos juostos: raudona ar rožinė spalva šiame kontekste reikštų Jėzaus meilę, o štai violetinė – atgailą ir pasiruošimą jo atėjimui.

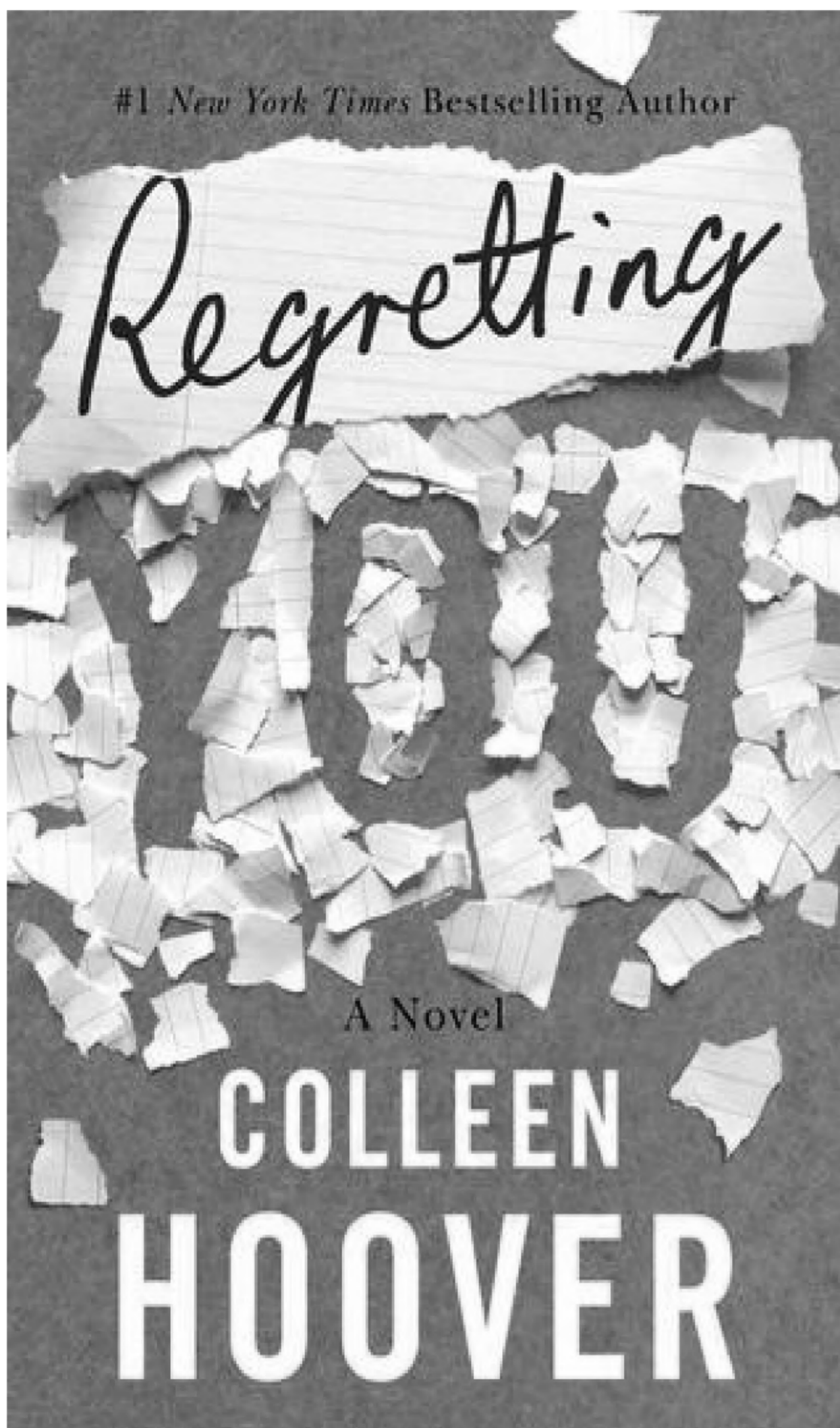
Na, ir, žinoma, Advento vainiko žvakės. Žvakės yra keturios – kaip ir advento savaitės.

Kiekvieną advento sekmadienį uždegama po žvakę, o tai reiškia, jog artėjama prie Jėzaus gimimo.

REGRETTING YOU

Gabriela Vosyliūtė

Niekada prieš tai nebuvo girdėjusi apie Colleen Hoover romaną „Regretting you“. Atėjusi į knygyną, visiškai impulsyviai pagriebiau šią knygą ir net neskaičiau aprašymo. Nežinau, ar įtikino viršelis, pavadinimas ar tai, kad šios knygos buvo belikę vos keli vienetai. Tačiau, perskaičiusi šį kūrinį, supratau, kad nuojauta manęs neapgavo.

Jau patys pirmieji romano puslapiai sudomina netikėtu, šokiruojančiu įvykiu. Morgan, būdama vos septyniolikos, sužino, kad laukiasi. Planai apie studijas, darbą ir paskutinius paauglystės metus nuplaukia taip pat greitai, kaip ir gaunama naujoji žinia. Tačiau gyvenimas tęsiasi ir Morgan su savo vyru Krisu augina dukrą Klarą, gyvendami sustyguotą gyvenimą, iki kol šeimą ištinka tragedija ir Krisas patenka į mirtiną avariją kartu su Morgan seserimi. Bet kodėl tą rytą jie abu buvo viename automobilyje ir niekas to nežinojo? Kur jie važiavo ir ką veikė? Šie klausimai tampa mįsle tiek Morgan, tiek jos sesers sužadėtiniui – Jonui.

Romanas išsiskiria tuo, kad jame vaizduojami požiūriai į gyvenimą ir problemas iš suaugusio ir paauglio perspektyvos. Morgan stengiasi gyventi pagal taisykles, bijo pokyčių, gyvena dėl kitų ir tenkina jų poreikius, bet ne savo. Taip pat nenori, kad Klara kartotų jos klaidas, tad riboja viską, kas susiję su dukrai patinkančiu vaikinu. Klara yra visiška savo mamos priešingybė. Jai nuolatos reikia naujų patirčių. Mergina pasikliauja savo nuojauta ir daro tai, kas jai atrodo teisinga. Tačiau šios dvi asmenybės panašios tuo, kad nepriima tiesos, kai ji per skaudi. Suaugusysis „užmerkia“ akis ir bando sugalvoti pateisinamas priežastis, o paauglys visą kaltę suverčia ant suaugusiųjų, verčiau tėvų, kurie, kaip visada, „nieko nesupranta“.

Man patiko, kad romane vaizduojamos realios, kasdieninės gyvenimo problemos, kai yra žinomas teisingas sprendimas, bet jo priimti negalima ar neišeina. Taip pat aprašoma tai, kiek gyvenime gali būti neteisybės ir to neįmanoma kontroliuoti. Ši knyga yra tikra jausmų virtinė. Tad skiriu jai dar vieną pliusą. Vaizduojamas vidinis veikėjų pasaulis, jų išgyvenimai, pokalbiai su pačiu savimi, todėl beskaitydami kūrinį išgyvensite begalę emocijų – nuo pykčio iki laimės ašarų. Įsijausite į veikėjus ir pažvelgsite į pasaulį jų akimis. Manau, romaną pagyvino ir tai, kad veiksmas prasideda praeityje, tačiau visa kita vyksta dabartyje. Autorė pasirinko puikų būdą sudominti skaitytoją nuo pat pradžių.

NEGALIMA PAMIRŠTI

Gustė Kručkaitė

Šių metų vasarį pasaulį sukrėtė siaubinga žinia – Rusija įvedė savo kariuomenę ir pradėjo karą Ukrainoje. Ilgą laiką tai buvo populiariausia pokalbių tema – visi aktyviai diskutavo apie šį įvykį, dalinosi naujienomis, skubiai rengė pagalbos akcijas. Įprastas gyvenimas tiesiog sustojo, viskas, kas anksčiau džiugino, atrodė beprasmiška. Tačiau dabar, praėjus 9 mėnesiams nuo karo pradžios, mes į jį nebereaguojame taip pat jautriai, kaip anksčiau. Mūsų taip nebejaudina naujienos apie Ukrainą ir daugeliui atrodo, kad žiaurūs įvykiai jau nuslopo. Bet karas dar vyksta, tai kodėl viskas taip pasikeitė?

Iš esmės, tai yra gana suprantamas dalykas – žmonių smegenys, norėdamos apsisaugoti, ima blokuoti neigiamą informaciją. Pastoviai jaudinantis dėl kiekvienos naujienos apie karą būtų labai sunku išgyventi. Taip gali būti ir dėl to, kad žmonės tarsi priprato ir pradėjo mažiau apie karą dalintis socialiniuose tinkluose. Jie daugeliui jaunų žmonių yra pagrindinis naujienų šaltinis, todėl toks sumažėjęs informacijos srautas skatina atsiriboti nuo karo ir jo tragedijų. Turiu prisipažinti, kad aš irgi visiškai buvau nustojusi apie tai galvoti – kol prieš mėnesį nepamačiau įrašo apie Ukrainoje pastoviai dingstančią elektrą, šildymą ir vandenį, aš net nemaščiau apie šalies padėtį ir kas joje vyksta.

Taip pat, manau, kad iš esmės prasidėjus karui daugelis žmonių baiminosi ne tiek dėl Ukrainos, kiek jie jaudinosi dėl savo pačių ateities – daug kas buvo įsitikinę, kad karas tikrai išplis visoje Europoje, o grėsmė Lietuvai buvo itin didelė. Tačiau vėliau, kai paaiškėjo, kad Ukraina lengvai nepasiduoda ir aktyviai kovoja, visi nurimo ir nustojo nuogąstauti – jie patikėjo, kad situacija ima gerėti ir kad viskas greitai baigsis. Deja, kad ir kaip mes norėtume tuo tikėti, tai nėra tiesa. Žmonės Ukrainoje vis dar praranda savo namus, darbus, artimuosius, kenčia šaltį, išgyvena žiaurius, traumuojančius įvykius. Mes neskiriame tiek daug dėmesio tolimesnėms šalims, išgyvenančioms konfliktus, nes tikime, kad jose vykstantys karai mūsų niekaip nepaveiks – kuo mums aktualūs karai Irake, Armėnijoje, Sirijoje? Jaudintis dėl svietimos šalies problemų išties nėra lengva, nes daugelis nerimauja tik dėl savo saugumo ir gyvybės. Tačiau yra svarbu išmokti užjausti visus, kurių gyvenimai ir viltys liko sudaužytos. Net kai karai baigiasi, žmonės nepamiršta įvykusių žiaurumų, išgyvena košmarus ir baisius prisiminimus. Ne veltui grupė Pink Floyd savo dainoje apie karą „Goodbye Blue Sky“ dainavo: „Liepsnos jau seniai išnyko, tačiau skausmas vis dar tęsiasi.“

Nors mes prie karo Ukrainoje sugebėjome šiek tiek priprasti, vis tik negalime likti jam abejingi, turime neužmiršti, kad šaliai vis dar reikia pagalbos. Švenčių laikotarpiu yra svarbu pagalvoti apie visus ukrainiečius, kuriems šios Kalėdos bus ypač sunkios ir liūdnos.

TRUMPAM Į AZIJĄ

Vildane Ak

Maistas, turbūt, sutiksite – yra vienas svarbiausių dalykų žmogaus gyvenime. Koks gi yra maistas Azijoje? Mintimis kviečiame nusikelti į Aziją! Galbūt pasisemsite idėjų ir savajam švenčių stalui!

Azijietiškas maistas

Azijoje yra daug šalių ir skirtingų patiekalų. Vienos turtingiausių virtuvių titulą pelnytai yra įsijusi Turkija. Į jos maisto įvairovę įeina daugumai žinoma baklava, lokumas, kebabai... Bet juk yra daug kitų patiekalų. Pradėkime nuo gėrimo šalgam (turk. şalgam).

Šalgam – ropių sultys. Geriamas šaltas. Nors, galbūt, ir skamba nelabai gundančiai, bet jis yra vienas iš žinomiausių gėrimų Turkijoje.

Maklube – patiekalas, kilęs iš Irako, tačiau atkeliavęs į Turkiją. Jis yra daromas ant didelio padėklo. Centre yra bulguro kruopos arba ryžiai su mėsa, keptomis bulvėmis. Aplink, vietoj „saulės spindulių“, pridedama salotų bei jogurto.

Kabak tatlisi yra moliūgų desertas iš tos pačios Turkijos virtuvės. Jis gaminamas verdant nuluptą ir supjaustytą, cukrumi apibarstytą moliūgą. Galima naudoti ir pieną. Patiekalas patiekiamas su smulkintais graikiniais riešutais, tahini ir kaymak. Kabak tatlisi laikomas žiemos sezoniniu desertu.

METALLICA

Anton Moiseev

Šiomis dienomis esama labai daug įvairių muzikos stilių ir žanrų. Didžioji dauguma muzikos klausytojų pirmenybę teikia vis tik populiariajai muzikai. Tik itin siauram žmonių ratui priimtina sunki, bet tuo pačiu metu – jėgų suteikianti muzika.

Metalas turi gana daug subžanrų, nuo tokių lengvų, kaip klasika laikomas „Heavy“ (sunkusis metalas), „Thrash“ (trankusis metalas) arba tokių, kaip „power“ (jėgos metalas), iki labai sunkių ir daugumai klausytojų nepriimtinių, kaip „black“ (juodasis metalas) arba „grindcore“ (malkoras). Metalo muzika paplitusi visame pasaulyje, tačiau labiausiai išpopuliarėjusi Šiaurės Europoje ir Šiaurės Amerikoje. Artimuosiuose Rytuose toks sunkus rokas yra mažiau paplitęs dėl griežtų cenzūros apribojimų.

Viena iš žymiausių metalo muzikos grupių yra „Metallica“. Ji yra išleidusi dešimt studijinių albumų, keturis koncertinius albumus, dvylika vaizdo albumų, viršelio (angl. cover) albumą, du išplėstinius albumus, 37 singlus ir 39 vaizdo klipus. Grupė laimėjo devynis „Grammy“ apdovanojimus 23 nominacijose, o jos paskutiniai šeši studijiniai albumai nuosekliai debiutavo pirmoje vietoje „Billboard 200“. „Metallica“ laikoma viena iš komerciškai sėkmingiausių visų laikų grupių.

2023 HOROSKOPAS

Karolina Andziulytė

AVINAS: Triušio tipas: laukinis triušis. Seniai nori pakeisti savo gyvenimą, bet vis nepasiryžti? Dabar pats palankiausias tam metas. Žvaigždės yra jūsų pusėje. Jos globoja ir saugo. Tiesa, tik tuos, kurie ryšis rimtiems žingsniams ir nesustos pusiaukelėje. Kad ir kur pasuktumėte, – ar santykių, ar karjeros, ar sveikatos gerinimo link, – fortūna jus lydės.

JAUTIS: Triušio tipas: labai švelnus triušis. Jaučiai ateinančiais metais neturėtų švaistytis pinigais. Venkite skubotų sprendimų ir nebūtinų išlaidų. Verčiau dėkite pastangas į antros pusės paieškas, jei esate vienišas, ir santykių stiprinimą, jei esate šeimos žmogus. Šioje srityje visi šansai bus jūsų rankose. Venkite agresijos ir negatyvo. Prioretizuokite atkaklumą ir teigiamą požiūrį, kad pasiektumėte užsibrėžtų tikslų.

DVYNIAI: Triušio tipas: naminis triušis. Pats ramiausias iš visų triušių. Nors gali rizikuoti. Dvyniams juodojo triušio metai – puiki galimybė siekti savo tikslų. Užsibrėžkite, ką norite pasiekti, sugalvokite mažų žingsnių strategiją, ir pirmyn! Jei būsite pakankamai atkaklūs – metai žada atsukti finansinius kranelius ir padovanoti įdomių verslo kelionių. Nepraraskite tokios galimybės!

VĖŽYS: Triušio tipas: klūpantis triušis. Neveiklumas jo neslegia. Jis žavingas, bet šiek tiek išlepeš. Turite išmokti tvarkytis su stresu ir įkyriomis, neproduktyviomis mintimis. Per didelė koncentracija į gyvenimo smulkmenas gali šiemet pakenkti jūsų sveikatai ir karjerai. Išmokite meditacijos technikų, susitvarkykite darbo–poilsio režimą ir dažniau ilsėkitės. Atradus vidinę ramybę, reikalai išorėje susitvarkys savaime.

LIŪTAS: Triušio tipas: nors pakankamai ramus, praeis metų kelią su įleistais nagais. Jei norite gerų metų – turėsite atsitraukti nuo nuolatinės konkurencijos, nesiekti lenktyniauti ir atsisakyti nuolatinio noro būti geriausi. Priešingu atveju tik išbarstysite savo energiją ir nieko nepasieksite. Verčiau susitelkite į dvasinį tobulėjimą. Žvaigždės palankios tiems, kas sugeba mąstyti plačiai

MERGELE: Triušio tipas: išmintingas triušis, tačiau prireikus nebijo nudegti. Mergelėms šie metai yra apie meilę, romantiškus santykius, naujas, lemtingas pažintis bei šeimos stiprinimą. Jei esate vieniši, atkreipkite dėmesį net į menkiausią flirtą – juk jis gali peraugti į santuoką. Na, o šeimyninės mergelės turėtų būti atidesnės, šiltesnės, dosnesnės savo mylimiesiems.

SVARSTYKLĖS: Triušio tipas: melancholiškas ir žavingas triušis. Šiam Zodiako ženklui metai žada būti itin dinamiški, energingi, stiprūs. Kartais nespėsite, atrodytų, net mirkstelėti, kaip viskas aplinkui keisis šviesos greičiu. Svarstyklių laukia neįprasta užduotis – sugebėti prisitaikyti prie šios išorinio gyvenimo dinamikos. Jei jums pavyks – metai žada naujas galimybes ir didelius teigiamus pokyčius.

SKORPIONAS: Triušio tipas: triušis burtininkas. Prisibijokite... Skorpionai turėtų būti itin atsargūs, atidūs, nepasitikėti akiai žmonėmis. Šie metai bus kupini iššūkių. Bet jei sugebėsite juos įveikti – sustiprėsite ne tik fiziškai, bet ir dvasiškai. Pasitelkite intuiciją, aštrų protą ir vidinę harmoniją. Ir nenusileiskite impulsyviems norams: gerai viską apsvarstykite.

ŠAULYS: Triušio tipas: gausiausias ir santūriausias iš visų triušių. Šio ženklo atstovams metai žada būti stabilūs tiek finansine, tiek sveikatos, tiek santykių srityje. Tiesa, dėl pernelyg „lygių“ santykių aistringi Šauliai gali imti nuobodžiauti ir ieškoti nuotykių kitur. Dėl to gali kilti konfliktų su antrąja puse.

OŽIARAGIS: Triušio tipas: nenuobodžiaujantis Triušis. Gali būti labai griežtas ir nelinkęs bendrauti. Tačiau Ožiaragių laukia itin geri santykiai su finansais. Pinigai jus mylės tiesiogine to žodžio prasme. Todėl nesnauskite – pelno didinimas, svajonių įgyvendinimas, investicijos ir papildomi projektai – tai dalykai, į kuriuos šiame turėtumėte atkreipti dėmesį.

VANDENIS: Triušio tipas: gabus triušis. Su tokia verta draugauti. Šie metai bus itin ryškūs. Įsimintini įvykiai, naujos pažintys, įdomios išvykos – garantuotos. Tiesa, tam, kad tai įvyktų, turėsite įdėti pastangų. Jei norite pasiekti užsibrėžtų tikslų – vadovaukitės ramybės, taikos taisyklėmis ir skleiskite pozityvias emocijas. Aplinkiniai tikrai tą pastebės.

ŽUVYS: Triušio tipas: mielas draugijoje triušis. Tačiau negali pasiduoti. Šio ženklo atstovai 2023-iaisiais gali jausti energijos trūkumą ir apatiją. Yra tikimybė, kad norėsite tiesiog sėdėti ant sofos ir nieko neveikti. Pagrindinė sėkmės sąlyga – nenusileisti šiam tinguliui, susiimti ir susitelkti į turimus atlikti darbus. Jokiu būdu neatidėliokite reikalų vėlesniam laikui.

KALEIDOSKOPAS

Dalijamės šiuolaikiška, jaunatviška, galbūt – kiek ekstravagantiška, bet kartu labai trapia vienuoliktokų kūryba.

Aš netikiu dievu.
Aš tikiu,
Kad kai tu miršti,
Viskas tampa juoda.
Žinau, kad tuo liūdna tikėti,
Bet prieš gimstant
Viskas irgi buvo juoda.
Niekas nežino, kas bus po mirties.
Niekas net nežino,
Ar mes turime sielą.

Suirusiame pastate guli vaikai,
Už jų nugriuvo pagyvenę palaikai.
Be saulės nebeauga daigai,
Paaiškink, kodėl juos maigai?

Praėjo bekraštė diena,
Nuo stogo nugriuvo antena.
Nustojo rodyti televiziją,
Padidėjo elektros emisija.

Beliko tik tai išgyventi –
Neįmanoma net pabarbenti.

Martos asmens kodas,
Man neveikia Minekrafto modas.
Šiukšliadėžė kaimynas gamina trauktinę –
Kraujas užvirė, einu susprogdinti degalinę.

Po laptais turėklas,
Maldauju, išvaikykite many šmėklas!
Atsirišo bato raištelis,
Užstrigo po grindų plytele.

Nedirbantis oro kondicionierius –
Avarinio išėjimo misionierius.
Virš galvos lempa vos nesutrupo,
Rūsio pelėsio valdymas ilgai netruko.

Sėdžiu vienas suirusiame kambaryje,
Aplink mane vien plytos ir keisti veidai.
Nesu dar buvęs tokioj vietovėj,
Kad galėčiau atsigerti kavą sau ramiai.

Tačiau žmonės garsiai rékauja aplink
Ir negaliu jiems nieko pasakyti.
Dideliame chaose radau save,
Užtat turiu rasti geresnę vietą.

Akyse matau nusidažiusį dangaus skliautą
ir saulės paskutinius likučius,
seną vaikystės draugą
ir vingiuojančius praeities kelius.

Jos tokios rimtos, gal šiek tiek nublukusios –
Daugelio galvos tikrai yra susisukusios.
Įamžinusios viską, ką teko išvysti,
Pasakiusios daugiau, negu teko išgirsti.

Jos lyg senas pliušinis meškiukas,
Paliktas kambario gale.
Pamirštas, bet niekad nemiršta.
Kai kūnai suyra, kol galiausiai lieka tik
Neatpažįstami griaučiai po žeme,
O visa kita ištirpsta,
Kai siela išvyksta į kitą orbitą ir suranda
Sau kitą,

Vienintelės akys prie tavo kūno gali
Parodyti man tiltą.

Rožės yra raudonos,
Žibutės yra mėlynos.
Savaitė iki Kūčių –
Vilnius dūsta nuo spūsčių.

Raudonai raudosim,
Mėlynai verksim.
Lukašenka Lietuvai:
Jūs man sąlygų nekelsit.

Raudonai mirsim.
Neeilinė istorija Mažeikiuose:
Paskaičius sugyventinio žinutes,
Pagrobė jo draugę.

Raudonas delfi kraujas
Mane nuvysti kviečia.

Atsikėliau aš septintą,
Nuėjau aš į mokyklą.

Sniego pilna gatvėse,
Kaip ir šūdų mano mintyse.

Iš pradžių aš vėl galvojau,
Kad aš viską pramiegojau.

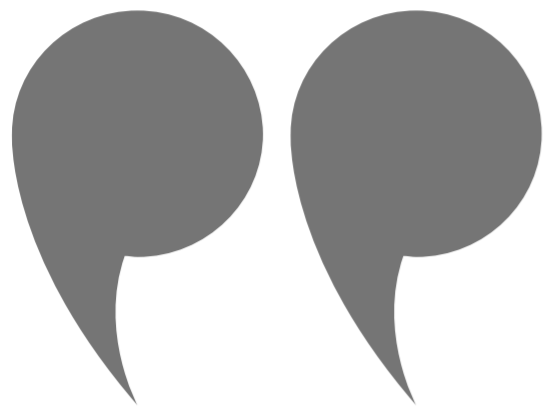
Negaliu jau tiek praleidinėti,
Nes nusibodo visus kaltinti.

Galbūt jei sniegas būtų
iškritęs anksčiau,
o mano kava būtų iš kitos
pupelių rūšies;
Jei paveikslas virš galvos
nebūtų pakrypęs,
o toj laiptinėj laiptų būtų dvidešimt
trys vietoj dviejų,

Viskas būtų buvę kitaip.

Galbūt, jei troleibuso šviesa
būtų jaukesnė,
o prie parduotuvės įėjimo
nesimaišytų šuo;
jei namas būtų iš rausvų plytų, o
ne baltų,
žadintuvas ryte bent kartą nebūtų
punktualus,

gal tada nekaltintumėme,
nekaltintum, nekaltinčiau
visko aplink?

turinį kūrė:

- Vildanė Ak (6B)
- Karolina Andziulytė (8B)
- Viltė Jokubauskytė (10A)
- Anton Moiseev (10A)
- Gabriela Vosyliūtė (10B)
- Patricia Vosyliūtė (10B)
- Gustė Kručkaitė (10B)
- Marta Misiūnaitė (11)
- Justas Rankauskas (11)

buvo šalia:

Vida Tumėnaitė-Berniukevičienė

Indrė Matušauskienė

Igoris Zujevas